

Հոռու հաստատում է տեսիլքը — Թիվ տասներեք

Հոռուի վեճերը. Գազանի պատկերի վերջին փորձության ըմբռնումը

Jeff Pippenger

2024-09-01

Երբ մենք, տող առ տող, մեկտեղում ենք Ադվենտիստական պատմության ընթացքում տեղի ունեցած զանազան վեճերի քննությունը, որպեսզի եզրափակենք ներկա հարցի մեր ըմբռնումը, ընտրել ենք հինգ մարգարեական գծերից առնված որոշակի բնութագրեր: Առաջին գիծը նաև վերջին գիծն է, որովհետև երկու վեճերն էլ անմիջապես հիմնված էին Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնչորսերորդ խոսքի՝ «քո ժողովրդի ավագակների» վրա: Մենք քննեցինք Ուրիա Սմիթի և Ջեյմս Ուայթի վեճերը, ինչպես նաև Դանիելի գրքում եղած «մշտականի» վերաբերյալ վեճը: Մենք քննեցինք նաև այն վեճը, որ տեղի ունեցավ 1989 թվականին, Դանիել տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց խոսքերի կնիքի բացվելուց հետո, հյուսիսի թագավորի վերաբերյալ: Այնուհետև քննեցինք Հովելի գրքի չորս միջատներին: Այս գծերից յուրաքանչյուրին կարելի էր շատ ավելին ավելացնել, սակայն մենք պարզապես առանձնացնում ենք որոշ հատկանիշներ, որոնք նպաստեցին այն դիրքորոշումներին, որոնք մերժեցին Հոռուի թեմայի հետ կապված ճշմարտությունները:

Հինգ պատմություններ, սակայն առաջինը, միաժամանակ լինելով նաև վերջինը, ներկայացնում է վեց գիծ: Այս հակամարտության գծերի մարգարեական միջավայրը վերջին օրերն են, ուստի այս պատճառով այդ գծերը պետք է կիրառվեն գազանի պատկերի փորձության ժամանակ:

«Տերը հստակ ցույց է տվել ինձ, որ գազանի պատկերը կձևավորվի նախքան փորձաշրջանի փակվելը, որովհետև այն պիտի լինի Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունը, որով պիտի վճռվի նրանց հավիտենական ճակատագիրը.....»

«Սա այն փորձությունն է, որ Աստծո ժողովուրդը պետք է ունենա, նախքան կնիքվելը»: Manuscript Releases, հատոր 15, 15.

Գազանի պատկերի կազմավորման փորձությունը, ինչպես վեճի մյուս վեց գծերը, փորձություն է Հոռուի մարգարեական թեմայի վերաբերյալ: Այն մեծ փորձությունը, որ տեղի է ունենում նախքան Աստծո ժողովրդի կնքվելը, վերաբերում է հռոմեական գազանի պատկերի կազմավորմանը: Գազանը պապական իշխանությունն է, և Միացյալ Նահանգները պապական իշխանության պատկերը ձևավորում է, երբ առաջ է ընթանում դեպի շուտով գալու կիրակնօրյա օրերնքը:

«Որպեսզի Միացյալ Նահանգները գազանի պատկերը կազմավորեն, կրոնական իշխանությունը պետք է այն աստիճան վերահսկի քաղաքացիական կառավարությունը, որ պետության իշխանությունը ևս եկեղեցու կողմից գործադրվի՝ իր սեփական նպատակներին հասնելու համար»: The Great Controversy, 443.

Այն կիրակնօրյա օրենքը Միացյալ Նահանգներում վկայում է, որ գազանի պատկերը Միացյալ Նահանգներում լիովին կազմավորված է եղել:

«Սակայն հենց աշխարհիկ իշխանությամբ կրոնական պարտականություն պարտադրելու իսկ գործողությամբ եկեղեցիները իրենք կձևավորեն գազանին մի պատկեր. ուստի Միացյալ Նահանգներում կիրակին պահելը պարտադրելը կլինի գազանին և նրա պատկերին մատուցվող երկրպագության պարտադրում»: The Great Controversy, 449.

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ գազանի պատկերը Միացյալ Նահանգներում լիովին ձևավորված է լինում, և այնուհետև Միացյալ Նահանգները լիովին անջատվում են Աստծուց ու սկսում են իրենց մարգարեական գործը՝ ամբողջ աշխարհին հարկադրելով ձևավորել գազանի պատկեր: Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Սատանան սկսում է իր զարմանալի գործը՝ առաջնորդելով աշխարհի ազգերին կրկնելու գազանի պատկեր ձևավորելու ընթացքը, որը ընդգրկում է աշխարհի բոլոր ազգերին:

«Պապականության հաստատությունը Աստծո օրենքի խախտմամբ պարտադրող հրամանագրով մեր ազգը լիովին կխզի իրեն արդարությունից: Երբ բողոքականությունը ձեռքը կերկարի անդունդի վրայով՝ բռնելու հռոմեական իշխանության ձեռքը, երբ նա կձգվի վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու Հոգեհարցության հետ, երբ այս եռակի միության ազդեցության ներքո մեր երկիրը կուրանա իր Սահմանադրության՝ որպես բողոքական և հանրապետական կառավարության, յուրաքանչյուր սկզբունքից և միջոցների կձեռնարկի պապական կեղծիքների ու մոլորությունների տարածման համար, այդ ժամանակ մենք կարող ենք իմանալ, որ եկել է սատանայի զարմանալի գործունեության ժամանակը, և որ վախճանը մոտ է»: Վկայություններ, հ. 5, 451:

Միացյալ Նահանգներում շուտով ընդունվելիք կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Սատանան, համագործակցելով Միացյալ Նահանգների հետ, կստիպի յուրաքանչյուր ազգի հետևել Միացյալ Նահանգների օրինակին՝ եկեղեցի-պետություն համակարգ կազմավորելու և կիրակնօրյա երկրպագությունը պարտադրելու մեջ:

«Սատանան հրաշքներ կգործի՝ երկրի վրա բնակվողներին խաբելու համար: Սպիրիտուալիզմը կկատարի իր գործը՝ պատճառ դառնալով, որ մեռյալները մարմնավորվեն: Այն կրոնական մարմինները, որոնք կհրաժարվեն լսել Աստծու զգուշացման պատգամները, ուժգին մոլորության ներքո կլինեն և քաղաքացիական իշխանության հետ կմիանան՝ սրբերին հալածելու համար: Բողոքական եկեղեցիները պապական իշխանության հետ կմիանան՝ Աստծու պատվիրանապահ ժողովրդին հալածելու մեջ: Սա այն իշխանությունն է, որ կազմում է հալածանքի այն մեծ համակարգը, որը մարդկանց խղճի վրա կհաստատի հոգևոր բռնապետություն»:

«Նա գառան պես երկու եղջյուր ուներ և խոսում էր վիշապի պես»: Թեև մարդիկ իրենց համարում են Աստծո Գառան հետևորդներ, նրանք ներթափանցվում են վիշապի ոգով: Նրանք հայտարարում են, թե հեզ և խոնարհ են, բայց խոսում և օրենքներ են սահմանում սատանայի ոգով՝ իրենց գործերով ցույց տալով, որ

հակառակն են այն բանի, ինչ որ դավանում են լինել: Այս գառանանման իշխանությունը միավորվում է վիշապի հետ՝ պատերազմ մղելու նրանց դեմ, ովքեր պահում են Աստծո պատվիրանները և ունեն Հիսուս Քրիստոսի վկայությունը: Եվ սատանան միավորվում է բողոքականների ու պապականների հետ՝ նրանց հետ միասին գործելով որպես այս աշխարհի աստված, մարդկանց թելադրելով այնպես, ասես նրանք իր թագավորության հպատակներն են, որպեսզի նրանց հետ վարվի և նրանց կառավարի ու վերահսկի, ինչպես իրեն հաճո է:

«Եթե մարդիկ չեն համաձայնում ոտնակոխ անել Աստծո պատվիրանները, վիշապի ոգին է հայտնվում: Նրանց բանտարկում են, տանում խորհուրդների առաջ և տուգանում: «Եւ նա պատճառ է տալիս, որ բոլորը՝ փոքր ու մեծ, հարուստ ու աղքատ, ազատ ու ծառա, նշան ընդունեն իրենց աջ ձեռքի վրա կամ իրենց ճակատների վրա» [Հայտնություն 13:16]: «Եւ նրան իշխանություն տրվեց կենդանություն տալու գազանի պատկերին, որպեսզի գազանի պատկերը և՛ խոսի, և՛ պատճառ դառնա, որ բոլոր նրանք, ովքեր չեն երկրպագում գազանի պատկերին, սպանվեն» [համար 15]: Այսպես Սատանան յուրացնում է Եհովայի իրավասությունները: Մեղքի մարդը նստում է Աստծո աթոռին՝ իրեն հռչակելով Աստված և գործելով Աստծուց վեր»: Manuscript Releases, volume 14, 162.

Պապական իշխանությունը գազանն է, Միավորված ազգերի կազմակերպությունը՝ վիշապը, իսկ Միացյալ Նահանգները՝ սուտ մարգարեն: Նրանք, ովքեր շփոթվում են նեոի նշանակության հարցում, որը և՛ սատանան է, և՛ սատանայի երկրային ներկայացուցիչը՝ Հռոմի պապը, ի վերջո կհայտնվեն նեոի կողմում:

Միացյալ Նահանգները մեղքի մարդը չէ: Մեղքի մարդը նեոնն է, և նա Սատանայի երկրային ներկայացուցիչն է: Պողոսը որպես ճշմարտությունը չսիրելու ապացույց է ներկայացնում այն շփոթությունը, որով երկրի գահին պապականությունը հաստատող իշխանությունը նույնացվում է պապականության հետ: Մերժել հեթանոսական Հռոմի մարգարեական հարաբերությունը, որը զսպում էր պապական իշխանությունը, մինչև հեթանոսական Հռոմը հեռացվեց, որպեսզի պապական իշխանությունը հայտնվի, ինչպես ներկայացված է Բ Թեսաղոնիկեցիների երկրորդ գլխում, նշանակում է մերժել Սուրբ Հոգու հեղումը և ընդունել անսուրբ հոգու հեղումը, որը Պողոսը բնորոշում է որպես զորեղ մոլորություն: Այս ասվածով հանդերձ՝ հին մարգարեներից յուրաքանչյուրը առավել անմիջականորեն խոսեց վերջին օրերի մասին, քան այն օրերի, որոնցում իրենք ապրում էին:

«Հին մարգարեներից յուրաքանչյուրը ավելի քիչ խոսեց իր ժամանակի, քան մերի համար, այնպես որ նրանց մարգարեանալը ուժի մեջ է մեզ համար: «Եվ այս ամենը նրանց պատահեց որպես օրինակներ, և գրվեց մեր խրատության համար, որոնց վրա հասել են աշխարհի վախճանները»: 1 Corinthians 10:11. «Ոչ թե իրենք իրենց համար, այլ մեզ համար էին նրանք ծառայում այն բաներով, որոնք այժմ ձեզ ավետվեցին նրանց միջոցով, ովքեր ձեզ ավետարանեցին երկնքից ուղարկված Սուրբ Հոգով. որոնց մեջ հրեշտակներն իսկ ցանկություն ունեն ներթափանցելու»: 1 Peter 1:12....»

«Աստվածաշունչը իր գանձերը կուտակել և միասին ամփոփել է այս վերջին սերնդի համար: Հին Կտակարանի պատմության բոլոր մեծ իրադարձությունները և հանդիսավոր գործերը կրկնվել են և կրկնվում են եկեղեցում այս վերջին օրերում»:
Selected Messages, book 3, 338, 339.

Հեթանոսական Հռոմը և 2 Թեսաղոնիկեցիների մեջ հիշատակված մեղքի մարդը ներկայացնում են վերջին օրերի Միացյալ Նահանգները և պապական Հռոմը: Այս ճշմարտությունը սխալ հասկանալը, ի թիվս այլ բաների, ցույց է տալիս, որ նույնիսկ եթե որևէ անձ պնդում է, թե իր անձնական մեկնությունը հիմնավորում է «տիպի և հակատիպի» սկզբունքի վրա, իրականում նա չի հասկանում «տիպը և հակատիպը»: Սրբազան պատմության մեջ մի շարք ուժեր եղել են Միացյալ Նահանգների տիպական նախապատկերները: Ամեն մի երկեղջուր իշխանություն ներկայացնում է վերջին օրերի Միացյալ Նահանգները՝ լինի դա Իսրայելի հյուսիսային և հարավային թագավորությունները, Մարա-Պարսկական կայսրությունը, թե Սոդոմով և Եգիպտոսով ներկայացված աթեիստական Ֆրանսիան:

Այն ժամանակահատվածը, երբ Միացյալ Նահանգները կազմում է գազանի կերպարը և գազանի համար, նախանշվել է Դանիել երկրորդ գրքի երկաթով և կավով, ինչպես նաև Դանիել ութերորդի այն փոքր եղջյուրով, որը դրսևորվում է որպես արական և իգական, ինչպես և Բահադի մարգարեններով ու պուրակի քահանաներով՝ Եղիայի վկայության մեջ Կարմեղոս լեռան վրա: Սալոմեն նախապատկերում է Միացյալ Նահանգները՝ Հերովդեսի հարբած ծննդյան խնջույքի վկայության մեջ: Պերգամոսը նախապատկերում է Միացյալ Նահանգները և մատնանշում է այն փոխզիջումը, որ տանում է դեպի Թյատիրա, որը նախապատկերում է վերջին օրերի պապական իշխանությունը:

496 թվականին ֆրանկների թագավոր Կլովիսը նախապատկերում է Միացյալ Նահանգները Ռոնալդ Ռեյգանի ժամանակաշրջանում: 533 թվականին Հուստինիանոսը ներկայացնում է Դոնալդ Թրամփին՝ կիրակնօրյա օրենքից առաջ: Յուրաքանչյուր նախապատկերում Միացյալ Նահանգները ներկայացնում են այն իշխանությունը, որը խոնարհ հնազանդությամբ ենթարկվում է վերջին օրերի պապական իշխանությանը: Այն իշխանությունը, որը խոնարհ հնազանդությամբ ենթարկվում է, ներկայացվում է որպես Հռոմին տուրք մատուցող: «Տուրք մատուցելու» արարքը ներառում է խոնարհվելը թագավորի առաջ, որը գլուխն է:

Յուցադրվել է, որ Միացյալ Նահանգներն է այն իշխանությունը, որ ներկայացված է գառանման եղջյուրներ ունեցող գազանի միջոցով, և որ այս մարգարեությունը կկատարվի, երբ Միացյալ Նահանգները պարտադրի կիրակնօրյա պահպանումը, որը Հռոմը ներկայացնում է որպես իր գերիշխանության հատուկ ճանաչումը: Սակայն պապականությանը մատուցվող այս հարգանքի մեջ Միացյալ Նահանգները միայնակ չի լինի: Այն երկրներում, որոնք ժամանակին ճանաչել էին Հռոմի տիրապետությունը, նրա ազդեցությունը դեռևս բնավ ոչնչացված չէ: Եվ մարգարեությունը կանխագուշակում է նրա իշխանության վերականգնումը: «Եվ տեսա նորա գլուխներեն մեկը՝ իբրեւ մահուան վիրաւորեալ, եւ նորա մահաբեր վերքը բժշկուեցաւ. եւ ամբողջ աշխարհը զարմանալով գնաց գազանի յետեւից»:

Խոսք 3: Մահաբեր վերքի հասցնելը մատնանշում է պապականության անկումը 1798 թվականին:

«Սրանից հետո,— ասում է մարգարեն,— «նրա մահացու վերքը բժշկվեց, և ամբողջ աշխարհը զարմանքով գնաց գազանի հետևից»: Պողոսը պարզ կերպով հայտարարում է, որ «մեղքի մարդը» պիտի շարունակվի մինչև երկրորդ գալուստը: 2 Թեսաղոնիկեցիս 2:3-8: Մինչև ժամանակի բուն վախճանը նա պիտի շարունակի խաբեության գործը: Եվ Հայտնության գրողը նույնպես, հղում անելով պապականությանը, հայտարարում է. «Երկրի վրա բնակվող բոլոր մարդիկ պիտի երկրպագեն նրան, որոնց անունները գրված չեն կյանքի գրքում»: Հայտնություն 13:8: Թե՛ Հին, թե՛ Նոր Աշխարհում պապականությունը հարգանքի տուրք պիտի ստանա կիրակնօրյա հաստատությանը տրվող պատվի միջոցով, որը հիմնված է բացառապես Հռոմեական եկեղեցու հեղինակության վրա»: Մեծ պայքար, 578:

Վերջին նախադասությունը ևս մեկ ապացույց է բերում, որ Քույր Ուայթը «հին աշխարհ» արտահայտությունը հասկանում էր որպես Եվրոպան, իսկ «նոր աշխարհը»՝ որպես Ամերիկաները: Այդպես լինելով՝ Միացյալ Նահանգները պատիվ է մատուցում պապական իշխանությանը և հարկադրում է աշխարհի մնացած մասին անել նույնը: Սա Միացյալ Նահանգներին ներկայացնում է որպես պապական իշխանության ցուցումներին ենթակա: Եսայիայի նույնականացումն ու «գլուխը» հասկանալու վրա դրված շեշտադրումը, որպեսզի հաստատված լինենք, գտնում է իր աստվածային նպատակը նրանում, որ «գլուխ» խորհրդանիշը դառնում է արտաքին մարգարեական գիծը հասկանալու բանալի, ինչպես նաև ներքին մարգարեական գիծը:

Որովհետև Ասորիքի գլուխը Դամասկոսն է, և Դամասկոսի գլուխը՝ Ռասինը. և վաթսուհինգ տարվա ընթացքում Եփրեմը պիտի կոտորվի, այնպես որ այլևս ժողովուրդ չլինի: Եվ Եփրեմի գլուխը Սամարիան է, և Սամարիայի գլուխը՝ Ռոմելիայի որդին: Եթե չհավատաք, անշուշտ չեք հաստատվի: Եսայիա 7:8, 9.

Վերջին օրերում, երբ յուրաքանչյուր մարգարեի վկայությունը ուժի մեջ է, «քո ժողովրդի ավազակները» հաստատում են տեսիլքը: Մարգարեության Հոգու հեղինակությամբ և Ադվենտիզմի հիմնարան ճշմարտությունների հետ ներդաշնակությամբ, ինչպես ներկայացված են Ամբակումի երկու սուրբ գծագրերի վրա, «ավազակները» Հռոմի խորհրդանիշն են: Երբ հեթանոսական Հռոմը մ.թ.ա. 200 թվականին առաջին անգամ մուտք գործեց պատմության մեջ, նրանք նախապատկերեցին վերջին օրերի արդի Հռոմը: Այս մարգարեական ճշմարտությունն է, որ հաստատում է վերջին օրերի մարգարեական տեսիլքը, և եթե դու մերժում ես տեսնել, որ արդի Հռոմի «գլուխը» պապական իշխանությունն է, ապա անշուշտ հաստատված չես լինի:

«Աշխարհը լի է փոթորիկով, պատերազմով և երկպառակությամբ: Մակայն մեկ գլխավորության պապական իշխանության ներքո, ժողովուրդը պիտի միավորվի՝ Աստծուն ընդդիմանալու համար՝ Նրա վկաների անձի մեջ»: Վկայություններ, հատոր 7, 182:

Եթե ականջներ ունեք լսելու, ապա կարող եք հասկանալ, որ Քրիստոսի դարաշրջանի հրեաների գլխավոր ձախողումներից մեկն այն էր, որ նրանք «սովերը» նույնացնում

Էին «Էության» հետ: Խաչից առաջ և հետո հրեաները վստահում էին իրենց երկրպագության համակարգի պատկերային նախատիպերին և մերժում Հակնախատիպը: Նրանք պնդում էին, թե «սովերը» «Էությունն» է, և այդպիսով ներշնչյալ արձանագրության մեջ թողեցին մի ժողովուրդ, որը վերջին օրերում նույնպես սովերը կհամարի Էություն:

Երբ Միացյալ Նահանգները գազանի պատկերն են կազմում, նրանք ձևավորում են գազանի սովերը: Նրանք ձևավորում են Էության սովերը, որովհետև պատկերը տիպաբանություն է: Միացյալ Նահանգները, երբ դրանք կազմում են գազանի պատկերը՝ որպես Ժամանակակից Հռոմի խորհրդանիշ, նույնացնելը նշանակում է զուգահեռ դնել հին Իսրայելի մերժմանն ու Մեծ Հակատիպի խաչելությանը:

Նրանք, ովքեր ուսուցանում են այն թերի տեսակետը, թե Միացյալ Նահանգները «քո ժողովրդի ավագակներն» են, շատ են խոսում տիպի և հակատիպի իրենց կիրառության մասին, և հաճախ նույնացնում են Միացյալ Նահանգները գազանի պատկերի հետ ու somehow կարծում են, թե Միացյալ Նահանգները գազանի պատկերի հետ նույնացնելը somehow ապացուցում է, որ Միացյալ Նահանգները «ավագակներն» են: Եթե նրանք իսկապես իրենց թույլ տային ղեկավարվել «տիպի և հակատիպի» հիմնական սկզբունքներով, ապա շուտով կտեսնեին, որ Միացյալ Նահանգների այն մարգարեական դերը, որը բազմիցս տիպաբանորեն ներկայացվել է Աստծո Խոսքում, նույնացնում է Միացյալ Նահանգները որպես այն իշխանությունը, որը ենթակա է պապական իշխանությանը: Նրանք կտեսնեին, որ առանց գազանի՝ որպես հղման կետի, անհեթեթ է նույնացնել գազանի մի պատկեր, որը գոյություն չի ունեցել: Միակ բանը, որ կարող է սահմանել գազանի պատկերը, հենց գազանն է, որովհետև պապական իշխանությունն է, որ հաստատում է պատկերը հայելու տեսիլքում:

Մարգարեության այն զուգահեռ գիծը, ըստ որի Միացյալ Նահանգները գազանի պատկերն է կազմում, այն է, երբ ճշմարիտ բողոքականության եղջյուրը Քրիստոսի պատկերն է կազմում: Այդ կազմավորումը մասնավորապես նույնացվում է Դանիելի տասներորդ գլխում, երբ Դանիելը տեսնում է «marah»՝ տեսիլքը, որը «հայելու» տեսիլքն է: Դանիելը ներկայացնում է նրանց, ովքեր նայում են Քրիստոսին, և այդպիսով արտացոլում են Քրիստոսի բնավորությունը: Եթե Քրիստոսի տեսիլքը Դանիելին ներկայացված չլիներ, նա անկարող կլիներ արտացոլելու Քրիստոսի բնավորությունը: Որպեսզի հարյուր քառասունչորս հազարը, որոնք ներկայացված են Դանիելով՝ տասներորդ գլխում՝ իրենց ներսում Քրիստոսի պատկեր կազմելու առումով, պետք է տեսնեն Նրա բնավորությունը: Նայելով՝ նրանք փոխվում են:

Բայց մենք բոլորս՝ բաց երեսով, ինչպես հայելու մեջ տեսնելով Տիրոջ փառքը, փոխակերպվում ենք նույն պատկերին՝ փառքից դեպի փառք, ինչպես Տիրոջ Հոգուց: Բ Կորնթացիս 3:18.

Տասներորդ գլխում Դանիելի տեսած «marah» տեսիլքի եբրայերեն սահմանումն է՝ «տեսիլք, ինչպես նաև (պատճառական իմաստով) հայելի. — հայելու ապակի, տեսիլք»: Նախորդ խոսքում ապակի թարգմանված հունարեն բառը նշանակում է իրեն հայելու

մեջ տեսնել, այսինքն՝ արտացոլված տեսնել (փոխաբերական իմաստով)։ — տեսնել, ինչպես հայելու մեջ։

Հակոբոսը նույնպես ներկայացնում է հայելու հետ կապված ճշմարտության մի գիծ։

Որովհետև եթե մեկը խոսքի լսող է և ոչ թե կատարող, նա նման է այն մարդուն, որ հայելու մեջ դիտում է իր բնական երեսը. քանզի նա նայում է իրեն, գնում է իր ճանապարհով և իսկույն մոռանում, թե ինչպիսի մարդ էր ինքը։ Բայց ով որ խորամուխ է լինում ազատության կատարյալ օրենքի մեջ և մնում է դրա մեջ, սա լինելով ոչ թե մոռացկոտ լսող, այլ գործի կատարող, այդ մարդը պիտի օրհնվի իր արածի մեջ։ Հակոբոս 1:23–25.

Եթե մենք սիրում ենք ճշմարտությունը և, հետևաբար, Խոսքի կատարողներ ենք, ապա հայելին, որին մենք նայում ենք, ազատության կատարյալ օրենքն է. իսկ եթե մենք չենք սիրում ճշմարտությունը և այնուհետև գնում ենք մեր ճանապարհով, ինչպես Դանիելի հետ եղողները վարվեցին, երբ փախան, ապա հայելին պարզապես մեր իսկ արտացոլումն է։

«Աստծու օրենքը հայելին է, որ ներկայացնում է մարդու ամբողջական արտացոլումն այնպես, ինչպես նա կա, և նրա առջև դնում է ճշմարիտ պատկերը։ Ոմանք կհեռանան և կմոռանան այս պատկերը, մինչդեռ ուրիշները վիրավորական բնորոշումներ կգործածեն օրենքի դեմ, ասես դրանով կբուժվեն իրենց բնավորության արատները։ Իսկ ուրիշներ, որոնք օրենքով դատապարտվում են, կապաշխարեն իրենց հանցանքների համար և, հավատով Քրիստոսի արժանիքներին, կհասցնեն կատարելության քրիստոնեական բնավորությունը»։ Faith and Works, 31.

Դանիելը իրեն չտեսավ հայելու տեսիլքում. նա տեսավ Քրիստոսին, Ով Հակոբոսի ազատության կատարյալ օրենքի կատարյալ արտահայտությունն է։

«Երկրի վրա Քրիստոսի կյանքը աստվածային օրենքի կատարյալ արտացոլումն է։ Նրա մեջ են կյանքը, հույսը և լույսը։ Նայեցե՛ք Նրան, և դուք կփոխվեք նույն պատկերին՝ բնավորությունից բնավորություն»։ Signs of the Times, May 10, 1910.

Գազանի պատկերը արտացոլում է գազանին, և գազանի պատկերի կազմավորումը Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունն է, որով պիտի որոշվի նրանց հավիտենական ճակատագիրը։ Երբ բողոքական եկեղեցիները վերահսկողության տակ վերցնեն Միացյալ Նահանգների կառավարությունը, նրանք կձևավորեն եկեղեցի-պետություն համակարգի մի պատկեր, որը պապական իշխանությունը միշտ գործադրել է։ Նույն ժամանակահատվածում Քրիստոսի պատկերը պիտի արտադրվի Նրա վերջին օրերի ժողովրդի մեջ։ Սակայն նրանք, որ Դանիելի հետ էին, տեսիլքը չտեսան, որովհետև նրանք փախան տեսիլքից։

Քրիստոսի պատկերի ձևավորումը առաջ է բերում երկրպագուների երկու դասերի հայտնություն։ Մի դասը մերժում է անդրադարձման սկզբունքը։ Անդրադարձման սկզբունքը ներկայացված է հայելու միջոցով, որովհետև Քրիստոսը գործածում է

բառացի երկրային բաները՝ ներկայացնելու համար հոգևոր երկնային ճշմարտությունները:

«Քրիստոսի առակներով ուսուցանության մեջ երևում է նույն սկզբունքը, ինչ Նրա իսկ առաքելության մեջ դեպի աշխարհ: Որպեսզի մենք ճանաչենք Նրա աստվածային բնավորությունն ու կյանքը, Քրիստոսը վերցրեց մեր բնությունը և բնակվեց մեր մեջ: Աստվածությունը հայտնվեց մարդկության մեջ, անտեսանելի փառքը՝ տեսանելի մարդկային կերպարանքով: Մարդիկ կարող էին անձանոթը ճանաչել ծանոթի միջոցով, երկնային բաները հայտնվում էին երկրայինի միջոցով, Աստված հայտնի դարձավ մարդկանց նմանության մեջ: Այդպես էր նաև Քրիստոսի ուսուցանության մեջ, անձանոթը պարզաբանվում էր ծանոթով, աստվածային ճշմարտությունները՝ երկրային բաներով, որոնց ժողովուրդն առավել ծանոթ էր»:

«Սուրբ Գիրքն ասում է. «Այս ամենը Հիսուսը առակներով խոսեց բազմությանը. ... որպեսզի կատարվեր մարգարեի միջոցով ասվածը, որ ասում է. Իմ բերանը առակներով պիտի բանամ, պիտի արտասանեմ բաներ, որ գաղտնի են պահվել աշխարհի հիմնադրումից ի վեր»: Մատթեոս 13:34, 35: Բնական բաները հոգևորի միջոցն էին. բնության երևույթներն ու Նրա ունկնդիրների կենսափորձը կապվում էին գրված խոսքի ճշմարտությունների հետ: Այսպես՝ բնականից առաջնորդելով դեպի հոգևոր արթայություն, Քրիստոսի առակները օղակներ են այն ճշմարտության շղթայում, որ միավորում է մարդուն Աստծո հետ, և երկիրը՝ երկնքի հետ»: Christ's Object Lessons, 17.

Արտացոլման հոգևոր սկզբունքը իրականացվում է՝ նայելով այն հայելու մեջ, որը ներկայացնում է Քրիստոսին, և քանի որ «marah» տեսիլքը պատճառական տեսիլք է, հայելու մեջ եղած Քրիստոսի պատկերը մարդկության մեջ առաջ է բերում Քրիստոսի պատկերը:

Պնդել, թե Միացյալ Նահանգներն են հաստատում տեսիլքը, նշանակում է պնդել, թե Դանիելի պատկերն է հաստատում Քրիստոսին: Քրիստոսն է, որ հաստատում է Իր բնավորության և գործի տեսիլքը, իսկ հակաքրիստոսն է, որ հաստատում է նրա բնավորության և գործի տեսիլքը: Տեսիլքն այն է, ինչ արտացոլվում է հայելու մեջ, և տեսիլքը հաստատվում է ավագակների կողմից: Գազանի պատկերի մասին սխալ հասկանալը՝ պատկերը նույնացնելով բուն գազանի հետ, առաջ է բերում զուգահեռ գծեր:

Չդարձած մարդը իրեն տեսնում է հայելու մեջ, կամ եթե իսկապես տեսնում է Աստծու օրենքը, արհամարհանք է գցում օրենքի վրա՝ փորձելով խուսափել դրա պահանջներից: Դարձած մարդը հայելու մեջ տեսնում է Քրիստոսին և Նրա օրենքը: Միացյալ Նահանգները պատկեր է կազմում պապական իշխանությանը՝ նայելով պապական իշխանությանը և կրկնօրինակելով այն: Նեռը կրկնօրինակվում է Միացյալ Նահանգների կողմից:

Լյուցիֆերը ցանկացավ նստել Աստծո քաղաքական և կրոնական գահերի վրա:

Ինչպե՞ս ես ընկել երկնքից, ո՛վ Լյուցիփեր, արշալույսի՛ որդի. ինչպե՞ս ես գետնին տապալվել, դու, որ տկարացնում էիր ազգերին: Քանի որ քո սրտում ասացիր. «Ես պիտի բարձրանամ երկինք, իմ գահը պիտի վեր բարձրացնեմ Աստծու աստղերից վեր. պիտի նստեմ նաև ժողովի լեռան վրա, հյուսիսի ծայրերում. պիտի բարձրանամ ամպերի բարձունքներից վեր. պիտի նմանվեմ Բարձրյալին»: Եզեկիել 14:12–14:

Սատանան նեոնն է, և նույնապես՝ պապական իշխանությունը: Պապական իշխանությունը նստեցված էր եկեղեցու մեջ և իշխում էր Եվրոպայի քաղաքական գահերի վրա: Դանիելի տասներորդ գլխի պատճառական հայելին, երբ դիտվում է իր հոգևոր կիրառությամբ, հայեցողներին կերպափոխում է Քրիստոսի պատկերին: Այդ ճշմարտությունն է կառավարում նեոնի գիծը: Երբ մի ազգ կամ մի անհատ նայում է հայելային տեսիլքին, այն առաջացնում է պատճառական ազդեցություն, քանի որ վերարտադրում է իր պատկերը այն անհատի կամ ազգի մեջ, որ նայում է նրան, և այդպես առաջ է բերում կա՛մ Քրիստոսի պատկերը, կա՛մ գազանի պատկերը: Սա զուգահեռ է նույն այն ազդեցությանը, որ ներկայացված է Դանիելի կողմից: Քրիստոսն էր, որ հաստատեց տեսիլքը Դանիելի համար, իսկ նեոնն է հաստատում տեսիլքը Միացյալ Նահանգների համար, երբ այն կազմում է գազանի պատկերը:

Այս մտքերի շարադրանքը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: